

kleintjes zorgen! Mama's hebben ook recht op rust.' Nu wisselen Loebas en Leuntje elkaar eerlijk af met Lilli nalopen en afremmen. Of af en toe zelfs uit de drinkfontein redden. Lucas en ik dragen ons steentje bij door nieuwe uitdagingen te bedenken. De tuin had al een klein heuveltje met drie glijbanen. Die test Lilli volop uit. Van achterstevoren tot ondersteboven. In het heuveltje hebben we nu ook een tunnel gegraven. Daar spelen zij en Pluisje vaak verstoppertje. Lilli's gesnuffel brengt ons op het idee om een speurtocht met allerlei geursporen uit te zetten. Op het einde zit als beloning telkens een half ingegraven bokaal met de geurstof. Koffiepoeder is duidelijk Lilli's favoriet. En van gedroogde lavendel begint ze altijd grappig te niezen. Fien komt tijdens de schilderles bij mama op een ander leuk idee: samen schilderen we bomen en takken op de tuinmuur met hier en daar een klauterend of springend eekhoortje. Van die diertjes worden Loebas en Leuntje altijd heel vrolijk. Ook Lilli wordt er helemaal dol van. We lachen ons een breuk wanneer de hele drakenfamilie de acrobatische toeren van de eekhoorns probeert na te doen. We maken ook een heleboel tekeningen van Lilli, van heel klein tot al een beetje minder klein. Die komen zeker van pas bij mijn spreekbeurt. Drie keer raden waar die over gaat ...

Spreekbeurt

Ik vertrek naar school met mijn boekentas, een dikke tekenmap en op mijn rug een volle rugzak. Al snel krijg ik hulp van Lucas. Een deel van de weg gaan we altijd samen. De laatste tijd loopt ook Fien een stukje mee.

Op de speelplaats staat er meteen een groepje nieuwsgierigen om ons heen.

'Is dat voor je spreekbeurt? Wat heb je allemaal bij je?'

vraagt Tijnl terwijl hij rondjes om ons heen huft.

'Mogen we al even kijken?' huft tweelingbroer Thomas mee.

Ik houd de rugzak veilig uit hun buurt. 'Da's voor straks,' lach ik.

'Hoe gaat het eigenlijk met lieve Leuntje?' Trezabella wacht niet op een antwoord. Ze draait zich met een aanstellerig lachje naar haar vriendinnen: 'Op de schoolreis was ze toch zó dol op mij.'

Fien rolt met haar ogen en zucht.

Ook Brutus komt aangeslenterd. Net als Trezabella heeft hij een paar volgelingen bij zich. ‘Dus nu is er ook al zo’n baby platvoetmormel. Niet te geloven dat je daar een spreekbeurt over mag geven. Ik hoop dat ik wakker kan blijven.’ Kurt, een van de volgelingen, doet een slecht gespeelde geeuw na.

Ik haal mijn schouders op. Brutus is nog altijd boos omdat de kinderen de schoolreis naar Drakenkamp zo leuk vonden. Leuker dan de vorige schoolreis naar de schatkamer van zijn vader, de minister van Geldzaken. Dat een natte lik van Loebas hem die dag bang deed wegrennen, maakt zijn hekel aan de draakjes nog groter.

‘Van mij mag je gerust een dutje doen,’ zegt Tijn, nu huppend rond Brutus. ‘Dan zit jouw grote kop niet voor me in de weg.’ Brutus’ mond valt open en zijn ogen worden groot van woede. Tijn en Thomas zijn zo slim om weg te hollen.

‘En dit ...’ De klas kijkt vol verwachting naar wat er nu uit de rugzak zal komen. ‘Dit zijn stukken van het ei waar Lilli is uitgekomen.’

De kinderen hebben eerst mogen raden welke tekeningen van eieren bij welke draken hoorden. En ook hoe groot het grootste gevonden drakenei is. Er klonk gelach toen iemand voor de grap ‘een meter’ riep. Daarna kreten van ongeloof toen ik vertelde dat opa ooit een ei van een *draco giganticus* tegenkwam van honderdendrie centimeter hoog.

Ook van de *draco stinkodorus* heb ik al een stukje eierschaal laten zien. Het deksel van de bokaal was nog maar een klein stukje open toen iedereen zijn neus al dichtkneep.

‘Dank je, Joris. Dat is duidelijk genoeg,’ hoestte juf Dotje. Terwijl er nu stukken van Lilli’s eierschaal rondgaan, klinkt er verbaasd:

‘Hé, dat voelt helemaal niet als een gewone eierschaal.’

‘Het voelt meer als leer.’

‘Krijgt zo’n babydraak dat wel open?’

‘Ja hoor, daar hebben ze boven op hun neus een eitand voor.’

Thomas kijkt naar de tekening van Lilli die op het bord hangt. ‘Waar op hun neus?’

‘Een paar weken na het uitkomen valt zo’n eitand af,’ leg ik uit en ik haal een andere tekening tevoorschijn. ‘Kijk, hier had ze hem nog.’

‘Hé kijk, ik kan dat zonder tand.’ Met een valse grijns scheurt Brutus een stukje eierschaal af.

‘Brutus!’ roept juf Dotje boos. ‘Houd daar onmiddellijk mee op! En bied je verontschuldigen aan.’

‘Sooorry,’ zingt Brutus nog steeds met een grijns.

Kurt heeft ook een stuk vast. Op zijn gezicht verschijnt nu ook een grijns.

Lucas redt de eierschaal snel uit Kurts handen.

De rest van de spreekbeurt vliegt voorbij. Brutus vergeet zelfs te doen alsof het saai is.

Op het einde haal ik uit de rugzak ook nog een lekkere cake van papa, in de vorm van een drakenei.

‘Dat was een heel interessante spreekbeurt, Joris. En een lekkere,’ zegt juf Dotje tussen twee happen door. Ze vraagt aan de klas: ‘Hebben jullie nog vragen?’

Een heel leger vingers schiet de hoogte in.

‘Kunnen we naar Lilli komen kijken?’

‘En met haar spelen?’

‘Als je Drakenkamp bezoekt, dan kan je haar soms vanuit de veranda in de tuin zien. We laten nog geen bezoekers bij haar. Misschien later, als ze wat groter is.’

Ook over de *draco giganticus* komen er vragen.

‘Hoe groot was die draak dan zelf?’

‘En hoe heeft jouw opa die kunnen verslaan?’

‘Bestaan er nog zulke draken?’

‘Een *draco giganticus* kon makkelijk acht meter worden. In opa’s tijd waren ze een echte plaag. Maar hij heeft ze samen met de ridders allemaal gedood. Hij kreeg er van de oude koning Victor zelfs een ereteken voor,’ zeg ik trots. ‘Je kan hem er ook zelf over horen vertellen. Elke woensdag geeft hij in Drakenkamp een rondleiding over beroemde drakengevechten.’

‘Dat is een goede tip, Joris. Dank je wel.’ Juf Dotje staat op. ‘Pak nu allemaal snel je agenda. Over vijf minuten gaat de bel al.’

